

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktsiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 1 (204) Reedel, 11. jaanuaril 1957. a. IX aastakäik

Mitte teha vigu stipendiumi määramisel

Uus stipendiumide määramise kord viiakse meie kõrgematesse õppeasutustesse sisse eesmärgi, et likvideerida senikehtunud küllaltki paindumatu süsteem üliõpilastele stipendiumide maksmisel. Uue korra kohaselt ei lähtuta stipendiumide määramisel enam mitte ainult õppekuduke seisukohalt, vaid otsustava kohe omab ka üliõpilase majanduslik olukord. Polnud haruldased need juhtumid, kus üks või teine üliõpilane, kellel polnud võimalik saada märkimisväärset toetust vanematelt või sugulastelt, pidi hõõrduma rahuldava hinde tõttu, mis teinekord tekkis just õppetööks vajaliku aja kõrvalteenistuseks kulutamise tagajärjel, jääma ilma stipendiumita. See sundis üliõpilast veelgi rohkem tegelema kõrvaliste töödega ja seega jäi õppetöökse veelgi vähem aega. Samal ajal aga võis mõni teine üliõpilane, kelle eest hoolitsesid vanemad ja kellel polnud vaja kulutada aega muuks kui õppetöökse, saada stipendiumi vaadelda kui lisa taskuraha ilma milleta ta oleks võinud sama hästi hakkama saada.

Määrata aga nüüd stipendium nii, et raha saaksid tõesti seda vajavad üliõpilased, on küllaltki raske ja vastutusrikas ülesanne. Kõigepealt nõab see iga üksiku üliõpilase põhjalikku tundmist. Teatavasti on stipendiumide määramiseks, konkreetset meie instituudis, loodud direktori käskkirjaga teaduskondade juurde vastavad komisjonid. Komisjoni koosseisu kuuluvad: teaduskonna ekaani asetäitja, teaduskonna parteigrupi sekretär, ametiühingubüroo esimees ja komsomolibüroo sekretär. Kas komisjoni selline koosseis on küllaldane stipendiumi jaotamisel vastavalt iga üliõpilase vajadustele?

Paistab, et ei.

Näide.

Hiljuti toimus stipendiumide määramine märgitud koosseisulise komisjoni poolt keemia-mäeteaduskonna viienda kursuse üliõpilastele. Peale komisjoni otsuse väljakuulutamist avaldasid aga õpperühma O-91 üliõpilased selle vastu protesti. Üliõpilased leidsid, et nende rühma osas on stipendiumide määramine toimunud liiga formaalselt. Hooldimata sellest, et üliõpilase Lepasaare majanduslik olukord on üks halvemaid, võrreldes teiste rühma liikmete omaga, oli just tema stipendiumist ilma jäetud. Põhjendus — üliõpilase Lepasaare eksamihinnetes esines üks «rahuldav». Samal ajal aga oli stipendium määratud mitmetele rühmakaaslastele, kellel samuti oli eksamihinnetes hulgas «rahuldavaid». Järgnevas põhjenduseks oli, et üliõpilane Lepasaar omab direktori käskkirjalise määruse. Sellele seadsid aga üliõpilased vastu olukorra õpperühma KS-92 üliõpilaste Hille Sillavee ja Maie Laidveega, kellel mõlemil esineb käskkirjaline karistus, igatliiki eksamissiooni pikendusi rohkem kui üks ning samuti rahuldavaid hindet. Stipendium määrati neile aga ometi.

Kõike seda ära kuulates nõustus keemia-mäeteaduskonna stipendiumi määramise komisjon üliõpilase Lepasaare küsimust uuesti ümber vaatama.

Kas oleks aga tulnud selliseid sekeldusi siis, kui komisjoni istungile oleks kutsutud ka õpperühma O-91 rühmavanem, kes ometi kõige paremini tunneb oma rühma üliõpilasi ning nende majanduslikku olukorda? Kindlasti mitte.

Seepärast tuleb edaspidi kutsuda stipendiumide määramise komisjoni koosseisest osa võtma ka iga üksiku õpperühma rühmavanem ja kuulata ära ka tema arvamust.

Muidugi, istungite aega see pikendab, kuid kas tohib siis seda aljooks pidada kui tegemist on ühe või teise üliõpilase edasiõppimisvõimaluste tõsisel analüüsimisega.

Kriitilisemalt tuleb vaadelda aga ka nende üliõpilaste stipendiumiavaldusi, kellel on küll eksamihinded head ja väga head kuid vanemad teenivad tuhandeid.

Uue stipendiumi määramise korra rakendamisel tuleb kõrvale jätta igasugune šabloonilisus, igasugune tööd kergendavate ühiste nõuete ja piiride otsimine, igasugune bürokraatlikkus, sest selline asjade lähenemine hävitab uue stipendiumide määramise korra sisu.

Iga üliõpilase avaldust tuleb kaaluda üksikult ja põhjalikult, mis suudame hoiduda vigade ja segaduste tekitamisest stipendiumide määramisel.

EKSAMID ALGASID

Arvestuste periood on möödas ja esimene eksam rühmas KS-92 on seljataga. Seepärast on põhjust teha ka mõningaid märkusi, sest üks esimese eksami ettevalmistamine või ebaõnnestumine mõjutab ka järgnevaid.

Selleks esimeseks eksamiks oli V kursuse silikaatide tehnoloogia eriala rühmale üldine keemiline tehnoloogia. See on laialtlevinud ala ja seda peab põhjalikult tundma iga keemik. Kokkuvõtlikult ja sisukalt esitas oma loengu üliõpilane aine materjali nimele dots. Bogdanov.

Esimesena astus eksamitulle TPI UTU Nõukogu esimees M. Haldna. Lühidalt ja konkreet-

selt andis ta vastused ning sai teenitult kõrgete hindede. Hindede «väga hea» vastasid ka rühmavanem I. Ahven ja üliõpilane R. Vaher.

Kuid siiski esines üksikute üliõpilaste teadmistes tõsisel lünk (Jantson, Tenson, Kasemaa). Põhjuseks on asjaolu, et pütakse eksamieelsetel päevadel teha selgeks kogu kahe semestri materjal. See kahtlemata ei õnnestu.

Tööd tuleb teha kogu semestri vältel.

Ees on veel 3 eksamit ja loodame, et suudame need sooritada edukalt.

S. VIIDIK (KS-72)

Eksamisesessioonilt

Esimese eksamisesiooni esimene eksam

Kolmanda joonestusaali ukse taga sagib tütarlapse. Kõigi nende nägudelt võib välja lugeda paraja jao erutust kuid samal ajal ka kindlust. Astun lähemale ja alustan juttu:

«Mis rühmast te olete?»

«KT-13», vastab lakkesti sale, rõõmsaimelise näitsik.

«Nii, et esimene kursuse?»

«Seda küll!»

«Eksam vist käsil?» küsitlen edasi.

«Jah, täna on meil esimese eksamisesiooni esimene eksam instituudis!»

«Kuidas siis tunne on?»

«Pole viga, minul on see proov. õnnelikult seljataga. Algul ikka kartsin ka, aga kui pilett juba võetud oli ja küsimused läbi loetud, oli kohe rahulik olla. Oskasin kõik!»

Edasises jutuaamises keemia-mäeteaduskonna tolduainete tehnoloogia eriala esimese kursuse üliõpilastega, kes sooritavad täna eksamit kujutavas geomeetrias vanemõpetaja Paluveri juures, selgub nii mõndagi. Saan teada, et tütarlapse nimi, keda kõnetasin esimesena, on Milvi Lints ja ta on oma õpperühma komsomoligrupi sekretär. Tüdrukute üle ta ei nurise — kõik on tublid.

Sügisel oldi koos Pärnu-Jaagupi rajooni Stalini-nimelises kolhoosis ja tutvuti üksteisega kaunis põjalikult. Siin pandi alus ka tugevale kollektiivile. Kolhoosist tagasisaabudes toodi kaasa hea iseloomustus ja kolkoosnikute siiras soov — olge sama tublid, nagu kolhoosi abistamisel, ka õppetöös.

Alguses oli õppimisega ikka tegemist küll. Eriti muret tegid just kujutatav geomeetria ja joonestamine. Nii mõnigi töö tuli paar korda ümber teha — esimese kord ei tulnud hästi välja ja kesist ei tahtnud ka esitada. Pärast aga käsi harjus ja joonestused tulid päris ilusad...

Eksamiruumi üks avaneb ja järjekordne rõõmus nägu ilmub nähtavale. Teda ma juba tunnen. See on keemia-mäeteaduskonna komsomolibüroo liige Illi Kaudla. Pole mõtetki küsida, kuidas läks — juba silmist võib lugeda, et sai viie. Onnitleme Illit ja siis küsin, kuidas teised rühmakaaslasel on vastanud.

«Pole väga vigal Rahuldavat

Järjekordse «väga hea» kirjutab NLKP ajaloo kateedri õppejõud sm. E. Schmidt õpperühma KS-12 eksamilehele ja üliõpilase Heidi Talvesti õppemärkmikku, kes andis tööpoolest suurepärase vastuse. Väga hästi on täna eksamil NLKP ajaloo vastanud ka Heidi rühmakaaslasel Helgi Veskimäe, Ivi Tammvee, Mare-Anne Alamaa jt.

E. Viljaranna foto

SOORITATI TEINE EKSAM

On alanud järjekordne eksamisesioon. Mitmetel õpperühmadel on juba paar eksamit seljataga ning jätkatakse hoolega ettevalmistust eelseisvateks.

Järjekordse, sellel sessioonil teise eksami sooritasid 7. jaanuaril ka ehitusteaduskonna IV kursuse õpperühma E-71 üliõpilased. Mõned päevad varem toimus eksam võõrkeeles, kus kellegi teadmisi alla «hea» ei hinnatud.

Seekord toimus eksam aines «Küte ja ventilatsioon». Nagu eksamitulemused näitavad, olid kõik aine hästi omandanud. Muidugi pole see õppeaine nii raske ega keeruline, nagu näiteks elastsusteooria või teraskonstruktsioonid, kuid...

«Ega mütsiga lõomisest poleks küll ka midagi välja tulnud. Ilma õppimata oleks kindlasti vahele jäänud» — avaldas pärast eksamit oma arvamust rühmavanem Vello Hütsi.

Teadmised küttest ja ventilatsioonist on ehitajatele väga hädavajalikud. Ehitatakse veel praegugi sageli selliseid hoonet, kus kütte ja ventilatsiooni küsimused on halvasti lahendatud. E-71 üliõpilastel pole kindlasti kellegi tahtmist tulevikus praegusi vigu korrata. See õppeaine äratas üliõpilastes ka huvi seepärast, et dots. Truumägi oskas aine rohkete näidetega tegelikkusest huvitavaks muuta. Väga soovivat on, et tulevikus kõik õppejõud pühaksid õppematerjali siduda tegelikkusega — näidates nii esinenud vigu kui saavutusi.

Hindele «väga hea» sooritasid eksami rühmavanem Vello HÜTSI, Ludvig TAMMAN, Aadu KAUTS jt. Ees seisavad veel tõsised vastamised elastsusteoorias ja teraskonstruktsioonides.

U. SOOSAAR

I. VESKER

Tervitusi Kasahstanist

Möödunud aasta viimastel päevadel saabus meie instituudi komsomolikomitee aadressil postipaki, milles Kasahhi NSV Akmolinski oblasti Jessili rajooni teraviljasovhoosi «Zaretsnõi» kommunistlikud noored saatsid edasi NSVL Sovhooside Ministriumi aukirja, mis omistati TPI komsomolialorganisatsioonile meie üliõpilaste-kommunistlike noorte tubli töö eest suvisel viljakoristisperioodil Kasahstanis.

Pakis oli ka sovhoosi «Zaretsnõi» komsomolikomitee kiri, mille järgnevalt avaldame:

Tervitame teid kallid sõbrad, Tallinna Polütehnilise Instituudi kommunistlikud noored ja noored! Tugev ja sõbralik kommunistlike noorte käepigistus teile uudismaa teraviljasovhoosist «Zaretsnõi».

Teie poole pöördub kõigi sovhoosi kommunistlike noorte ja noorte nimel sovhoosi «Zaretsnõi» komsomolikomitee.

Seltsimehed! Me ei unusta kunagi neid päevi, mil töötasime koos rikkaliku viljasaagi kogumisel. Olime väga rõõmsad kuuldes, et meile sõidavad appi Tallinna üliõpilased. Suure saagi koristamine üksinda ei olnud meile jõukohane. Teie aitaste meid siin tõsiselt ja seepärast võtke veelkordselt vastu meie kogu südamest tulev tänu — tõsine uudis on aitääh teile tubli töö eest! Meenutagem aga ühtlasi, et neil päevil ei abistanud te mitte ainult meid, vaid kogu nõukogude rahvast, kes võitleb ennastalgavalt NLKP XX kong-

ressi poolt püstitatud suurte ülesannete täitmise eest.

Meie sovhoos saavutas põlde saagisuse alal esikoha rajoonis, oblastis ja kogu vabariigis. Iga põllumaa hektari kohta kogusime 102 puuda vilja. Kokku andis meie sovhoos riigile 2 miljonit 334 tuhat puuda nisu. Oleme arvatud üleliidulisest põllumajandusnäitusest osavõtjate hulka.

Meie sovhoosi loomakasvatajatele anti edusammude eest kariloomade produktiivsuse tõstmise alal üle Jessili rajooninõukogu rändpunalipp. Hiljuti saime telegrammi NSV Liidu Sovhooside Ministriumilt, milles teatati, et meie sovhoos tuli üleliidulises sotsialistlikus võistluses esimeste hulka. Seoses sellega on otsustatud anda sovhoosile «Zaretsnõi» NSVL Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesk-nõukogu rändpunalipp.

Suurepäraseid päevi elab üle uudismaade noorsugu. Miski ei suuda takistada nende päevade hoogu. Nad toovad üha rohkem tööd ja tegevust, nad kisivad endaga kaasa, erutuvad ja rõõmustavad.

Võitlus uudismaade ülesharimise eest kestab! See on võitlus meie inimeste õnne eest, meie tuleviku, meie parema elu eest!

Elu!

Kui kaunis on elu siis, sõbrad, kui ta on täis võitlust ja tööd! Kui ta on kantud suurest mõttest, kui ta näitab inimestele teed õnnele, mille eest nad ka võitlevad väsimatult oma töötavate kätega. Igal inimesel peab

olema elus eesmärk. Meie eesmärk on ühtne kommunistliku partei ja kogu nõukogude rahva eesmärgiga — see on kommunism. Kommunism tõstab veelgi kõrgemale iga üksiku inimese tähtsuse ühiskonnas. Temas leiavad kajastuse meie helged ideaalid ja parimad omadused. Ta aitab inimesel saada veelgi võimsamaks, veelgi suurepärasemaks.

Agas milline siht võiks siis olla veel õigem ja parem sellest eesmärgist?

Sõbrad, me ei kahetse, et oleme sündinud hilisemal ajal, kui näiteks Pavel Kortšagin, Oleg Koševoi jt., kes relvaga käes kaitsesid meie kodumaad ja rahvast röövvalutajate vastu. Meie kätes on praegu samuti väga tähtsate ülesannete täitmine — hari-da üles uudismaad. Andes uudismaade arvel meie riigile miljooneid tonne vilja, kindlustame sellega vundamenti, millele lähemas tulevikus kerkib kommunistliku helge ja võimas hoone!

Seltsimehed, sovhoosi «Zaretsnõi» komsomolikomitee õnnitleb teid komsomolialorganisatsiooni autasustamise puhul NSVL Sovhooside Ministriumi aukirjaga, samuti lubage üle anda meie sovhoosi kommunistlike noorte ja noorte poolt parimad uue aasta tervitused teile instituudi üliõpilasperele. Soovime teile uusi edusamme töös ja õpinguis.

Ootame teid tuleval suvel taas uudismaadele!

Tulise komsomolitervitusega: sovhoosi «Zaretsnõi» komsomolikomitee sekretär VITALI DOLZENKOV

Kas õppesüsteemi tuleb muuta?

Sageli võib teha ja ette võttes kuulda nurinat selle üle, et neile töölesuunatud noored insenerid ei oska siduda teooriat praktikaga, et nad suhtuvad oma kohustustesse ja töösse tähelepanematusena jne.

Millest siis tulenevad sellised puudused noorte inseneride juures?

Arvame, et siin tuleb inimese töössesuhtumise kõrval põhjust otsida meie õppetöö korraldusest ja meetoditest.

ALUSTAGEM LOENGUTEST

Ütlime otsekoheselt, et meie arvates on praegune loengutepidamise süsteem väheefektiivne.

Esiteks sellepärast, et üliõpilastel tuleb kulutada 50-90 tundi semestri jooksul lihtsalt sellele, et käsitsi üles kirjutada materjali, mida lektor kannab ette konspektist. Kas ei oleks siin otstarbekam üle minna trükimeetodile — anda selline konspekt üliõpilastele kätte täielikult kujul trükituna. Trükitud konspekti on kergem läbi töötada ja materjal on ka arusaadavam.

Teiseks sellepärast, et mitte kõik üliõpilased ei suuda koostada korraldiku konspekti. Juhul kui lektor loeb kiiresti, saadakse ebatäielikud üleskirjutused. Kui aga lektor dikteerib, muutub loeng puhtal kujul tema sõnade ümberkirjutamiseks.

Suurem osa üliõpilasi ei tööta auditooriumides päeva jooksul kuulatud loenguid kodus enam samal päeval põhjalikult läbi. Koduseks loengute läbitöötamiseks puudub sageli lihtsalt aeg suure õppekoormuse tõttu instituudis.

NUUD MÕNI SÕNA TEADMISTE KONTROLLIST

Meil viiakse suurem osa arvestusi läbi kinniste uste taga kus iga üliõpilane vastab õppejõule nelja silma all. Aga miks ei võiks selliseid individuaalseid vestlusi läbi viia terve õpperühma juuresolekul. Las õpivad ka teised oma seltsimehe vastustest ja täiendavad teda vajaduse korral.

Halb on ka kehtiv eksamineerimismeetod. Üliõpilane võtab

pileti ja läheb ette valmistama. Selline süsteem ei garanteeri kõigepealt juhuslikkuse eest ja teiseks on vale kasvatustlik seisukohast — ta ei likvideeri inetut spikerdamist. Pole harvad need juhtumid, kus tõsiselt töötav ja ausalt vastav üliõpilane saab eksamil halvema hinde kui osav spikerdaja. See soodustabki ebaaasa töössesuhtumise juurdmist.

On vaja luua tingimused, mis ei sunniks üliõpilast stipendiumisaamise tagamiseks teinekord kasutama ebaausaid võtteid. See on asja üks külg. Teisest küljest on aga vaja üliõpilasi kindlustada majanduslikult niivõrd, et hävineks selliseid autuid tegusid tekitav motiiv.

ISESEISVA ÕPPETÖÖ KÜSIMUS

Meie arvates tõstab teoreetiliste küsimuste iseseisev läbitöötamine üliõpilaste võimelisust, arendab iseseisvust tekkivate ülesannete lahendamisel, annab tugevaid uutele ideedele. Mitmed lektorid väidavad, et nad selgitavad loengutel materjali, mida raamatutest ja konspektidest iseseisvalt omandada pole võimalik(?). Kas tõesti kogu loengute aeg kulub selleks? Kõrgem kool ei pea andma üliõpilastele mitte ainult paljaid teadmisi, vaid ka harjumuse tõsiselt iseseisvaks tööks. Arusaamatute küsimuste selgitamiseks, kontrolliks ja üliõpilaste töö suunamiseks, soovime me järgmise süsteemi: õppejõud määrab igale õpperühmale vastavalt aine kursuse eriosadele konsultatsioonid ja sellele järgnevalt kohustuslikud kollokviumid, milledest esimestel toimub vastamine üliõpilaste poolt esitatavatele küsimustele kursuseosa kohta, teistel aga üliõpilaste individuaalne küsitlemine kogu õpperühma juuresolekul. Selliseid konsultatsioone ja kollokviume võib korraldada vastavalt vajadusele ja õppejõu käsutuses olevale ajale.

Semestri lõpul toimub aga eksam kogu kursuse ulatuses. Eksamil ilmugu korraga 3 üliõpilast, kes valmistuvad vasta-

miseks vahetult eksamineerija laua juures.

See meetod lubab meie arvates iga teema teadlikku läbiarutamist, tõstab õppeõudust ja parandab kasvatustööd. Ta vabastab üliõpilase sunduslikust loengulistamisest ning õppejõu konsepti ümberkirjutamisest ja suunab iseseisvale tööle kogu semestri jooksul.

Siin kerkib kindlasti küsimus: «Aga millega selline õppetöö meetod erineb kaugõppest?»

Meie arvates ei ole siin mingisugust erinevust vajagi. Tuleb võtta mõlemast süsteemist kõik vastuvõetav ja luua ühesuguse töökorraldusega kõrgemad õppeasutused kõigi üliõpilaste jaoks.

Keskkoollide poolt väljalastav lõpetajate arv ületab praegu tunduvalt kõrgemates koolidesse vastuvõetavate arvu. Osa keskkoollide lõpetajaid suunduvad tööstustesse. Neil on raske 8-tunnilise tööpäeva kõrval tegeleda veel õppimisega. Neil õnnelikel aga, kes pääsesid ülikoolidesse, on hiljem raskusi teooria sidumisel praktikaga.

Kas poleks siin õigem kehtestada kõigile üliõpilastele kohustuslik neljapäevine tööpäev. See kindlustaks üliõpilastel materiaalselt ja õppetöö ilma tootmistöö katkestamata aitamise põhjalikult tundma õppida oma eriala, seob teooria praktikaga ning kaotab kartuse nn «musta» töö eest.

On vaja julgemalt üle minna uutele meetoditele õppetöös. Muidu aga tuleb välja selliselt, et pedagoogid nõuavad oma kasvandikelt uute meetodite rakendamist teha ja tööstustes õpetades aga ise samal ajal vana moodi.

GRUPP MEHAANIKATEADUSKONNA ÜLIÕPILASI

Toimetusele. Ülaloodud artiklis on esitatud mitmeid seisukohti meie õppetöö ümberkorraldamiseks. Millisel arvamusel antud küsimuses on aga teised meie instituudi üliõpilased ja õppejõud. Kirjutage meile sellest.

Spordiveteranide juubel

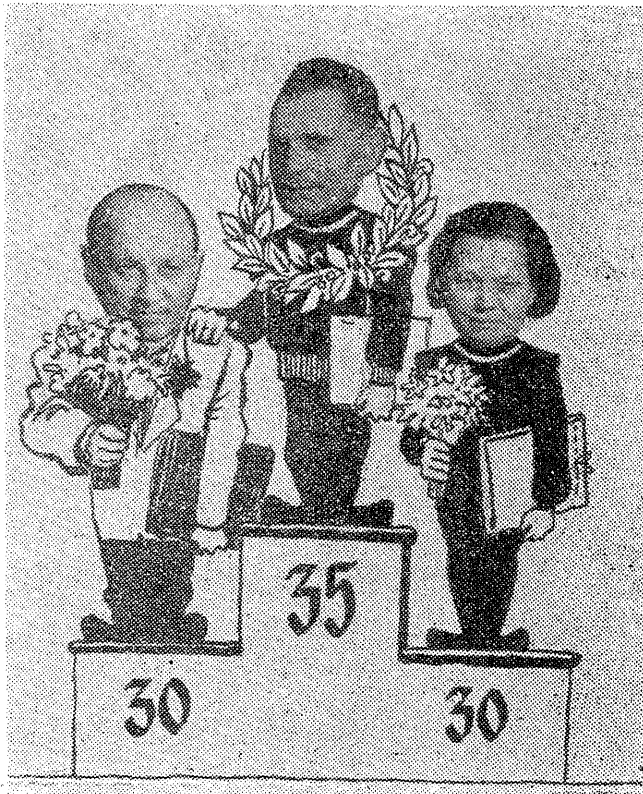
Hiljuti tähistasid oma 30-aastase sportliku tegevuse juubelit Tihelise kasvatus- ja spordikateedri vanemõpetaja Asta Klamm ja Arnold Lannus, kuna sama kateedri võimlemise treeneril Theodor Sulg täitus samaks ajaks juba 35 aastat viljakat tegevus spordipöllu.

A. Klamm ja A. Lannus on töötanud 20 aastat mitmes Tallinn ja teiste linnade keskkoolis. Tuhanded noored on saanud nende esimese „kehakooli“ ja süüli edasi astunud nn. „suurde sporti“.

A. Klamm ja A. Lannus on töötanud 20 aastat mitmes Tallinn ja teiste linnade keskkoolis. Tuhanded noored on saanud nende esimese „kehakooli“ ja süüli edasi astunud nn. „suurde sporti“.

Instituudi direktioon on kõrgelt hinnanud juubilaride teen üliõpilaspordi arendamisel — neid autasustati väärtuslike mlestusemeetega. Instituudi direktori käskkirjaga avaldati sport veteranidele kiitust ning sooviti edu edasises töös.

H. ERM

Juubilarid (alates vasakult): Arnold Lannus, Theodor Sulg Asta Klamm

Kui uus aasta tuli

Suur ball-maskeraad TPI-s. Oi kui kenasti olid kaunistatud ruumid. VII auditooriumis ja võimlas seisid suured närikuusad, peal mitmevärvilised elektriküünlad. Mitmel pool oli väiksemaidki kuuski. Kokku üle kolme kümme lugemin neid. Ja veel linnidid lae all ja lauad ja orkester.

Tuleb ilus õhtu — tegin mõttes otsuse. Kõik oli ju nii kena ja pidulik.

Kella 22 paiku olidki kõik kohad rahvast täis. Vaatamata sellele, et paljud olid tulnud ilma maskideta oli kostümeeritud küllalisigi arvukalt. Puhveti juures kus müüdi veini ja nalivkat oli kohe järjekord — igaüks tahtis

ju natuke „peotuju“ võtta... Siis aga, kella üheteistkümnepaiku hakkas asi võtma hoopis teist ilmet. VII auditooriumisse hakati juurde tassima ikka rohkem ja rohkem laudu, puhvetis lõppesid supistid — jäid ainult pudelid ja mitmed ei osanud püüri pidada... Jalutasin parajasti III korruse koridoris kui selle VII auditooriumi poolses otsas algas kahtlase sagimine. Lendasid keerulised, kõlavad sõimusõnad ja varsti tõusid rusikadki. Astusin minagi huvi pärast lähemale. Seal kähmlesid parajasti õpperühma IM-52 üliõpilased Birtsev ja Gvozdejev. Üliõpilane Uno Noon

(K-31) oli saanud juba väikse „päituse“ üle parema näo poole. Andis päris tiikk aega madistada, enne kui sõjakas meeleolu langes ja insenerideks õppida tahtvad huligaanid taltsaks jäid... Siis läks tiikk aega päris vaikselt. Muidugi selliste „pisiasjadega“, nagu valju hüülega laulmine, üksiksteise tõnkimine jne. ma siinkohal rõhku ei pane. Aga siis kui uus aasta tuli — see tähendab, siis kui paljud õppejõud, nagu Bogdanov, Torpan, Siirde jt. juba ammu ära olid läinud, läks elu jälle hulga proosalisemaks.

Tõsi, riidu enam küll suurt ette ei tulnud, kuid üritajaid leidis siiski. Kuulsin oma kõrvaga pealt, kuidas õpperühma E-55 kaks Vladimir — Raudsepp ja Lenski järsku otsusele jõudsid.

Üks Vladimirdest (osutades ukse kõrval seisva noormehe poole): „Kuule, lähme soovime sellele sellile seal head uut aastat, mis! Nii, et mäletab kõhel!“

Teine: „Nii heast peast kohe või!“ Üks „Ja-jah! Lähme, lähme!“ Ja juba tõllerdashki sõbrad „õhvri“ poole. Ilma pikema jututa haarati noormehel pintsa kuuskuust kinni ja „uue aasta soovimine“ läks lahti... Jälle kätatsemist ja lahutamist.

Aeg veeres... VII auditooriumis voolas vein ja nalivka, mõnel pool ilmus lauadele „valgetki“. Purunesid pudelid.

Võimlas oli orkester päris „ära vajunud“ seisukorras — väsimus tikkus kallale. Oli küll tehtud iga loo järgi 10 minutiline paus ja iga 4 loo järgi poole tunni vahetamine, kuid ikka ei aidanud. Ja oli juba veelgi väsinumaid mehi. Nägin kuidas mitmeidki talutati ülemiselt korrald II korrusel asuvasse puhkepunkti, milleks oli ajutiselt muudetud I auditoorium.

Laevarimonditeaduskonna üks esindajaist — Eduard Sazonov — oli niivõrd vedel, et õppejõududel Samulevskil ja Südel oli küllaltki tegetmist, et joobnud „kangelast“ varjulisse paika toimetada. Muidugi, suurem osa oli ikkagi neid, kes seisid esimesed uue aasta tunnid kenasti omal jalal ja vaatustel kirjeldatud nähtust pealt sama jahmatunult nagu minagi.

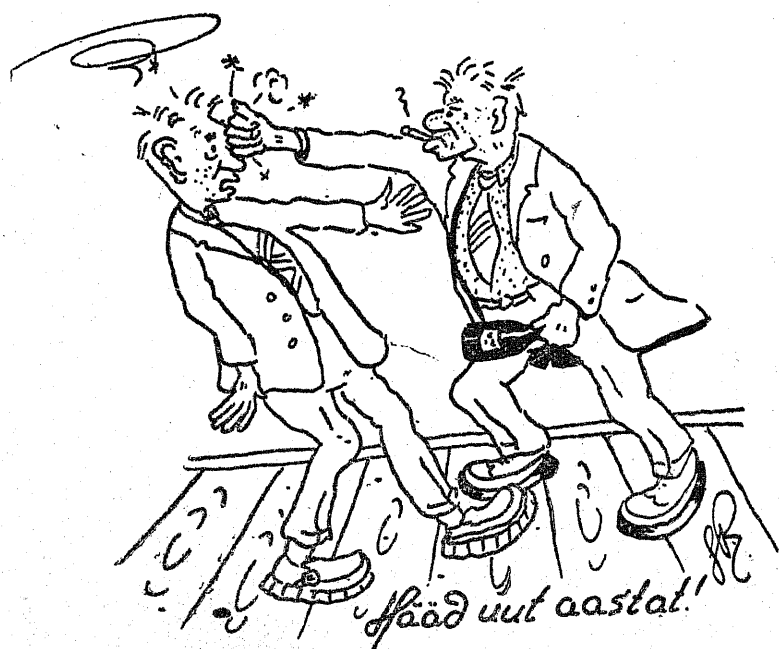
Selle vahemärkuse tegin seepärast, et ei tekiks arvamust, nagu oleksid kõik meie kollektiivi liikmed joodikud ja huligaanitsejad. Mõned, aga mäete leiduvad ja nendega tulnud kõnelda tõsisemalt. Pole vast paha kui need

direktsioonile ja ühiskondlik organisatsioonidele, et miks tuli niivõrd vedel, et õppejõududel võtsid mõnelgi mehelmeele pe ja soodustasid huligaanide teist. Mina lean, et see pole ilane.

Muidugi tuleb ju asja tuleviti teisiti ja paremini korralda kuid see õhtu näitas meile mitmelgi juhul, kuidas alkoohi maitsnud inimesekese palge gant ronis välja tavalises oluk ras varjatud tahtejõuetu kerga liku räuskaja iseloom.

Selliseid me ei tohi karta. peame need avastama ja neid vastu võitlema.

ÜKS BALLIKÜLAL

mehed, kelledest espool juttu oli ja mõned teisestki, kelledest küll juttu ei olnud, kuid kes samasuguste asjadega hakkama said, jätta mõneks kuuks ilma stipendiumita. Mõnel pool, võibolla, kiputakse tegema etteheiteid instituudi

TOIMETUSE KOLLEGIUM
V. Garina (toimetaja)
Kanošin, Saarepera, Oun, Anni Ausmees, Pallo, Sandrak, Libli Semper ja Viljarand.